

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

af og med Lina Franke Hedegaard. Michael
Derlev, Hanne Jørna & Jørgen Bing.;
Hedegaard, Lina Franke.; Derlev, Michael.;...
7-9-13 : et skuespil for børn - og andre
mennesker

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place: Premiere 2002-03-16, Vendsyssel Teater
Fysiske størrelse | Physical extent: 1 PDF.

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

7-9-13

et skuespil for børn - og andre mennesker

af og med
Lina Franke Hedegaard
Michael Derlev
Hanne Jørna
&
Jørgen Bing

vendsyssel teater 2001/02

7-9-13...

1.

(Hr. Firkant tager imod børnene. Han anskuer dem med stor skepsis)
Er det jer, der er kommet for at se mig ?
Sikke noget roderi !
Der er jo både drenge - og piger !
Hulter til bulter.
Og krøllede og glathårede.
I en pærevælling.
Små børn...(finder en pædagog)...og meget store børn.
Sikken uorden!

Det må vi have sat skik på.

Jeg hedder hr. Firkant...hvad hedder I ?
(Svarene vælter ind)
Jamen du godeste. De har også forskellige navne!
Nå, kom med mig - men i god ro og ORDEN!
Først alle de små...eller alle de lyshårede...eller alle dem, der hedder
noget med A...er der nogen, der hedder Augusta-Amalie..?
Det er altså meget vanskeligt, det her.
Nej så lad os begynde med "Møllebakken"...og så "Lærkereden"
(etc.)

(Ungerne er kommet på plads - evt. fordelt efter højde indenfor de enkelte institutioner)

Nu skal I have fornøjelsen af at opleve hvordan jeg får lavet hele
denne rodebutik om til den fineste...smukkeste...Mest enestående
...Parkeringsplads!

(Lader sig rive med af tanken. Snurrer rundt om sig selv og
rapper/synger flg. lille sang, med dertil hørende kantede
koreografi):

Jeg hedder Firkant - det' fordi
at det jeg allerbedst ka' li'
er orden og lidt faste regler,
det' det, der i sidste ende tæller.
Jeg hader alt der' vildt og snørklet
de rette linier: Det' dét der gør det

Hvis bar' vi havd' lidt flere love,
så ku' man osse bedre sove.
Når voksne griner og unger vræler
så' det kun fordi vi mangler regler!
Vores jord vill' være mere sund,
hvis ik' den var så pokkers rund,
næ, kanter og de lige linier,
det dét der tæller, ska' jeg sig' jer!

2

Oh yeahhh!

(Hr. Firkant ser fortabt på børneflokkene)
Det er ikke godt...det er absolut ikke godt.

Der er jo ikke to af jer, der er ens.

Det går jo slet ikke...

Nu ved jeg det. Jeg har en bøtte gul maling, som jeg skulle male
parkeringsbåse med. Hvis jeg nu maler jer allesammen i hovedet, så
kommer I til at se ens ud. Så kan man se hvem der er hvad. Jeg er
voksen, for jeg ser sådan ud (poserer), og I er børn, fordi...ja, et
barn er helt gult i hovedet.

Det er vigtigt at man præcis ved, hvad der er hvad.

(Skal til at åbne malebøtten - sikkert under vilde protester)

Åh nej, jeg mangler jo en pensel. For pokker da også. Øjeblik! (Ud)

(Lyset forandres - det kedelige kolde neonagtige lys afløses af et
varmt fokuseret lys, der pludselig tilfører stedet karakter.
Sigeujnervognen træder frem med de hyggelige altankasser og
tagstenstag. Rækværket ses tydeligt, fugleburet med den
ejendommelige fugl, jordbærbedet med de fristende bær - og
tænkehatten med det dragende og mystiske udseende).

(Pludselig går døren op, og en glad, men måske lettere søvdrunken
frøken Flimmer kommer ud med morgenhår, vandkande og sang på
læben. Hun griber rutineret tagstenen, der kommer rutchende da
hun passerer)

Frøken Flimmer:

God morgen sol, godmorgen...etc.

(Hun går præsenterende omkring og morgenvander alle de rollebærende subjekter. Reaktionen kan være meget forskellig. Blomsterne nyder det, fuglen skælder ud, tænkehatten oser, jordbærrene forærer via katapult et solmodent bær. Til sidst hælder hun også vand over sit eget hoved).

Og min dejlige tænkehat...du skal også ha'. Vand skal der til...Uhh! Jamen jeg har jo slet ikke hatten på...og vandet er meget koldt! Men hvor er min tænkehat dog blevet af? (Stirrer fortabt ud i luften)

Fugl:

Tænk dig om !

Frøken:

Tænk mig om! God ide, Pip-Hans. Så tager jeg lige Tænkehatten på. Jeg tænker bedst med den på ved du. (Tager den på).

Når tænkehatten skal tænke for mig, så har jeg et lille vers, som I måske vil hjælpe mig med ? Det lyder sådan her:

"Tænkehat, tænkehat, tænk for mig.

så en løsning viser sig,

tænk godt, tænk småt,

tænk stort, tænk skråt

problemet lyder kort og godt":

Hvor kan jeg have lagt min tænkehat ?

(Tænkehatten ryger)

Skal jeg se mig godt omkring? Glimrende ide. Jeg vidste tænkehatten kunne hjælpe mig! (Ser sig rundt og får så øje på malebøtten).

Men hvad er nu det...en malebøtte

(Tager den op. Studerer den)

Solskinsgul! Nej, hvor heldigt. Min dejlige sigeujnervogn trænger netop til en omgang maling - og citrongul vil nok lige være den rette farve.

(Vil åbne bøtten, men låget sidder fast)

En skruetrækker. En skruetrækker skal der til...men hvor har jeg nu gjort af den.

(Leder efter den. De kvikkeste unger spotter den måske i Linas hår). Det er også rigtigt. Jeg har den jo i håret. Der er den god at ha'...især hvis man har en skrue løs.

(Skal til at voldåbne dåsen, da denne pludselig protesterer).

Bøtte:

Auv!

(Frøken studser et øjeblik. Lirker så igen prøvende til låget)

Bøtte:

Auv!

Frøken:

Auv?

Bøtte:

Ja, "Auv"! Undskyld lille De, men har De nogensinde prøvet at få stukket en skruetrækker sådan lige op i hovedet.

(Frøken tager sig uvilkårligt til håret, hvorfra hun lige har taget skruetrækkeren)

Frøken:

Øh...på en måde.

Bøtte:

Så vil De også vide, at det kan forekomme meget ubehageligt. Med forlov. Nå godt ord igen...hvad var De ifærd med at ville foretage Dem-

Frøken:

Nå mig? Åh, det var fordi jeg jo lige faldt over denne her gamle bøtte maling... jeg mener, at jeg lige var så heldig at træffe Dem - og så så jeg at De indeholdt solskinsgul maling...og jeg synes solskinsgul er SKØN...og ja, min dejlige zigewinervogn kunne godt trænge til at blive frisket lidt op, og så tænkte jeg: "Den bliver SKØN, hvis den bliver solskinsgul" ...7-9-13 (Skynder sig at finde noget træ. Banker)

Bøtte:

Solskinsgul ER skøn, som De udtrykker det. Men ser de, lille De, skønhed skal komme indefra. Hvis De nu tapper mig for al min indre skønhed og smører Deres...besynderlige beboelse til - ja, så bliver det kun en ydre skønhed - noget overfladisk - og jeg vil sidde tilbage

med en meget tom fornemmelse.

5

Frøken:

Åh, jeg forstår. Om forladelse, hr....?

Bøtte:

Bøtte. kald De mig bare hr. Bøtte, lille De.

Fugl:

Hva' er't for en konervesdåse du har fundet, Flimmer ?

Frøken:

Åh, jeg har jo slet ikke fået jer præsenteret.

(Tager bøtte over til fugl)

Frøken:

Ja, det er så Piphans, hr. Bøtte...og Pip-Hans, dét er hr. Bøtte.

Bøtte:

Mig en udsøgt fornøjelse, hr. Pip.

Fugl:

Føj, for en led beskøjter! Dåsen kan jo snakke!

Bøtte:

Tale, hr. Pip. Tale! Væsener som jeg "taler" - papegøjer "snakker".
(frøkenen fører Bøtte væk. Pip-Hans sprutter)

Fugl:

Du store solsikkekerne ! Såden en...nu ska jeg lige... Hold bøtte!

Bøtte:

Ak, ja...tomme bøtter buldrer mest.

(Frøkenen er nået over til stakittet)

Frøken:

Og her har De så den smukke senorita Stakitta...

Stakitta :

Ak, det var dengang...nu er jeg falmet af tidens tand.

Frøken:

Sludder Seniorita Stakitta... du kan stadig meget mere end du tror...

Stakitta:

Ja, Frk. Flimmer prøver at holde mit mod oppe, men stiv leddene er man blevet...en alt for stillestående tilværelse...Men hyggeligt at møde Dem, hr. Bøtte.

Bøtte:

Fornøjelsen er ganske på min side, Donna Stakitta ...De er spanioler?

Stakitta:

Af det fineste akacietræ. Engang spændstig, strunk - og lidt sprælsk. Bøjelig og føjelig - og alligevel helt min egen. Jeg ku' give efter, hvis jeg ville - eller give et rap!...hvis det var på sin plads... Det var tider. Nu er jeg tør og frønnet - lige klar til brændeovnen.

Frøken:

Det må du ikke sige, Stakitta...

Stakitta:

Det er typisk frk. Flimmer. Hun er så sømænd så elskværdig.

Frøken:

Sludder!

Bøtte:

...jo, også jeg har meget at takke frøkenen for. Jeg var egentlig tiltænkt at skulle ende som parkeringsstriber !

Frøken:

Men hr. Bøtte dog...det kan da ikke være sandt. det skal jeg nok sørge for aldrig sker!

Bøtte:

Mener De det, frøken...De er ganske rigtig..."meget elskværdig"

Frøken:

Og nu skal De hilse på de små jordbær. Altid så glade og gavmilde. Men nu skal I spare lidt på jeres bær. Jeg har jo allerede fået. De har kun 13 bær tilbage - men vil alligevel hele tiden forære til højre og venstre... Her er mine søde blomster - altid med en skøn duft som

også de gerne deler ud af.

7

Bøtte:

Ja, man må tage hatten af for deres gode humør.

Frøken:

Det har De ret i. (Tager hatten af. Stirrer lidt desorienteret på den)
Men dér er min tænkehat jo..? Hvem har dog lagt den dér. Nå pyt.
(Hænger den på sin plads). Ja, det er så mit lille paradis, hr. Bøtte.

Bøtte:

Yderst charmerende. En lille perle, vil jeg endog driste mig til at mene.

Frk.:

Jeg har rejst rundt det meste af mit liv. Men nu har jeg fundet det sted jeg søgte. Nu skal de gamle hjul få lov at hvile.

Bøtte:

Så idyllisk - og stille!

(Der høres i det samme højlydt brummen udenfor - hr. Firkant)

Bøtte:

Åh nej, den lyd minder mig om noget...

Frk.:

Er det et monster? Nej, det er ikke et monster...7-9-13! (lytter)
Det lyder snarere som et tordenvejr. Pyt med det. Vand skal der til.
Vi andre kan jo heldigvis trække indenfor. Vil De med hr. Bøtte?

(Mere brummen. Bøtte meget nervøs)

Bøtte:

Meget gerne, frk. Flimmer. Forfærdelig meget gerne!

(Frøkenen gør klar til at gå ind i vognen med Bøtte)

Fugl:

Hva' ska' du, Flimmer?

Bøtte:

Holde Bøtte!

(De går ind. Hr. Firkant kommer til syne)

Firkant:

Der burde opstilles stativer med malepensler på alle gadehjørner !
Og der burde være gadehjørner i alle skove !
Og børn burde være født gule i hovederne!
Og helt ens !

(Sætter sig. På randen af sammenbrud).

Hva' ska' jeg gøre ? Uden pensel kan jeg ikke male jer - og bliver I ikke malet, ser I alt for uens ud...Og der er ikke til at finde rundt herude. Alle stierne bugter og snor sig - uden noget system!

Fugl:

Hva' flæber du for, brormand ?

(Firkant får først et chok. Ser chokeret på Pip-Hans)

Firkant:

Et fjerkræ...det er altså en meget vild natur herude.

Fugl:

Sig mig er du døv eller hva' ? Jeg spurgte dig om noget ! Hva' laver du egentlig her?

Firkant:

Orden! Jeg laver orden. Og sørger for oprydning!

Fugl:

Fint nok, fister løgsovs. Kan du så ikke lige rydde lidt op i mine fuglefrø. De fulde frø til mig - og de tomme skaller til dig !

Firkant:

...skaller...fuglefrø? Næ, der skal helt andre midler til. Du skal bare se løjer. Når jeg først kommer med buldozeren (mimer), og motorsaven (mimer), og damptrømlen (mimer)...
(Firkant går igen i selvsving)

Jeg planer og jeg saver ned,
og jeg kan blive ved og ved.
Et vildnis vokser lige her,

men jeg er propfyldt med ide'r.
Så inden længe er det væk,
og højest vil der vær' en lille hæk,
som skiller bås fra anden bås,
mon ik' på en uge det kan nås?
Farvel til bær og vogn og fugle
(Ser ud på børnene)
...men først skal børn'ne males gule.

9

(Får tilsyneladende en ide. Ser fra fugl til børn og vice versa)

Hør, jeg står lige og mangler en pensel...så jeg tænkte...du bruger jo
i grunden ikke din hale til noget særligt...fornuftigt...vel?

Fugl:

Mytteri! Mytteri! Manden må ha' fået fis i kasketten! Roterende
fugleklatter på hjernen! Flimmer! Flimmer!

Firkant:

Det var faktisk en ganske glimrende ide, Firkant. Lige fuglen ned i
bøtten og så... Bøtten !?...Nej, hvor er bøtten nu henne ?

(Er igen lige ved at bryde sammen, men mander sig op, og begynder
en ihærdig søgen. Ved blomsterne får han en vandstråle i hovedet.
Han vender sig, bliver beskudt af jordbærrene, ryger over mod
stakittet, som giver ham et voldsomt "spark" så han sendes over til
vogndøren, som i det samme åbnes. Firkant mases ind i væggen.
Frøken Flimmer ud med Bøtte).

Frøken:

Der er ikke noget at være bange for lille Pip-Hans. Det var bare lidt
tordenvejr. Og det betyder ikke noget. Vand skal der til!

(Hr. Firkant falder halvt bevidstløs ned ved siden af frk. Flimmer)

Fugl:

Mand over bord !!

Frøken:

Åh, goddag...og velkommen. (Ser lidt på hr. Firkant). Pip-Hans, jeg
tror vi har fået gæster.

Stakitta:

Liggende gæster !

Frøken:

Skulle det være en tår kaffe, hr.?

Fugl:

Flimmer! En gang imellem er du dummere end en hankat! Ligner
fjolset dér en kaffetørstig søndagsturist ? Tænk dig om !!

Frøken:

Tænke...åh ja. (Griber tænkehatten)

(Sammen med børnene)

"Tænkehat, tænkehat, tænk for mig,

så en løsning viser sig -

tænk godt, tænk småt,

tænk stort, tænk skråt,

problemet lyder kort og godt:"

Hvad skal jeg stille op med denne gæst ?

(Hatten osér)

Selvfølgelig. "Vand skal der til". (Henter sin vandkande. Hælder vand
i hovedet på hr. Firkant. Først reagerer han ikke).

Jeg håber da ikke....bare han nu ikke...nejnej! Nejnej! Han er ikke
død! Han er ikke død!!! 7-9-13...

Fugl:

Ba-ank under bordet!

Hr. Firkant:

Nej!! Ikke flere BANK! Jeg overgiver mig! Jeg skal nok være
sø-ø-ød! Jeg vil bare ikk' være dø-ø-ød!! (Han slår øjnene op og ser
lige op i Flimmer. Bliver med det samme helt nøgtern)
Sig mig, hvem er De?

Frøken:

Flimmer, frøken Flimmer...men De må godt bare kalde mig frøken.

Hr. Firkant:

Hvad I alverden bestiller De her ?

Frøken:

Ja, jeg nærmest...bor her.

Firkant:

Og hvad laver De ellers...når De ikke bare "bor" her ?

Frøken:

Ja, så lever jeg her...

Firkant:

Næhæ!! De kan tro nej ! De skal ikke tro De både kan bo og leve her! Der er hverken fundamenteret, kloakeret, cementeret, adviceret, debatteret, liciteret eller projekteret på dette stykke jord...

Frøken:

...hvad betyder lige dét..?

Firkant:

Ja, De kan slet ikke være her!

Frøken:

Nå. ... Det går da ellers meget godt.

Firkant:

Nu ikke fræk, lille De. rejs Dem op !

Frøken:

Jeg står allerede. Det er Dem, der ligger.

Firkant:

Åh javel. (Han rejser sig, men bliver øjeblikkeligt svimmel. Flimmer tilbyder ham en stol).

Frøken:

Hvis jeg ikke kan bo her...hvor skal jeg så bo ?

Firkant:

Ja, det er da virkelig ikke mit problem! De må finde Dem en lejlighed,

en parcel, en matrikel.

12

Frøken:

Og hvad med min vogn?

Firkant:

Ja, den skal væk, flyttes, brændes, destrueres...jamen kan De ikke se, menneske...den holder jo allerede på tværs af ikke mindre end tre parkeringsbåse!!

(Frøkenen gør sig virkelig umage med at se det, men forgæves).

Frøken:

Men hvad så med seniorita Stakitta...og jordbærrene...og mine blomster ?

Firkant:

Det hele: Ud! Væk! Af vejen! Der skal gøres plads til fremskridtet !

Frøken:

Fremskridtet?

Firkant:

Parkeringspladser! Masser af Parkeringspladser. Flere hundrede. På rad og række. Snorlige rækker!!

Frøken:

...men hvad skal jeg gøre ?

Firkant:

Spørger De mig nu igen om det ? ...tænk Dem om !

Frøken:

Tænke...ja, det var en god ide.

(Tager tænkehatten på. Firkant stirrer forundret)

"Tænkehat, tænkehat, tænk for mig,
så en løsning viser sig.

Tænk godt, tænk småt,

tænk stort, tænk skråt,

problemet lyder kort og godt":

...øh....hvad skal jeg egentlig gøre ?

(Lytte-tænker intenst)

"Altid lade solen skinne"...??

Ja...jo...Men der er godtnok gået et par skyer for den lige nu, synes jeg nok..."lade solen skinne"..?

Firkant:

Hvad snakker De om? Vi har ingen indflydelse på solens gang. Den står i dag op kl. 7.09.13 og går atter ned kl. ... (afbrydes)

Frøken:

Selvfølgelig! Jeg vidste jeg kunne stole på dig, tænkehat
(Tager den af. Kysser den og hænger den på stakittet. Løber ind i vognen. Kommer tilbage med malebøtten)
Jeg er sikker på hr. Bøtte godt vil lade mig låne lidt af sit solskin... så solen kan blive ved med at skinne på denne dejlige plet !

Bøtte:

Ja, når det går til så godt et formål, frk. Flimmer.

Firkant:

Når dér er den! Tyvagtige kvinde! Fly mig fluks min fine farve!

(Bøtte skriger af skræk ved synet af Firkant, men inden nogen når at foretage sig noget, har han revet Bøtte ud af hånden på Flimmer).

Firkant:

Endelig. Nu skal der orden på tingene.
(Ser "sultent" på børnene - og dernæst på Pip-Hans)

Jeg planer og jeg saver ned,
og jeg kan blive ved og ved.
Et vildnis vokser lige her,
men jeg er propfyldt med ide'r;
så inden længe er det væk,
og højst ska' der stå en lille hæk
som skiller bås fra anden bås,
mon ik' på en uge det kan nå's.
Farvel til bær og vogn og fugle...
men først skal børn'ne males GULE !

Fugl!

Hjælp! Manden har fået PIP!! Er der ikke nogen der kan ringe til

(Firkant bevæger sig over mod Pip-Hans)

Firkant:

Snart er alle disse smattede bær, dette vildnis, denne skændsel af en beboelse, dette rådne gitterværk og ikke mindst denne skræppende fjerdusk...fortid!

(På vej over til fuglen, "spænder" seniorita Stakitta ben for Firkant. Han falder og taber sin hat. I forvirringen får han Flimmers Tænkehat på)

Pip-Hans:

Så' det nu!! (Frøken forstår ikke). Lad ham tænke en fornuftig tanke!!!

Frøken:

Åh ja, kom lad os skynde os:

(sammen med børnene)

Tænkehat, tænkehat, tænk for mig

så en løsning viser sig

tænk godt, tænk småt,

tænk stort, tænk skråt,

problemet lyder kort og godt:

Firkant:

(Har forvirret lyttet)

"Hvad er dog dette?"

(En forvandling undergår pludselig hr. Firkant)

Jamen...det er jo...et vidunderligt sted.-

Sikken duft... sikket blomsterflor...hvilke skønne solmodne bær.

Sikke et hyggeligt rækværk...

Fugl:

Åh, Gud...det var mere end jeg kunne klare...O-orkkk! (Besvimer e.l.)

Firkant:

Hvilken liflig fuglesang! Og se dog den dejlige beboelsesvogn. Hvem er dog så heldig at bo dér...det skulle vel ikke være Dem, smukke frøken.

Frøken (lidt usikker):

Jo, indtil videre ... ihvert fald.

Firkant:

Hvor må De være lykkelig.

Frøken:

...ja, man prøver jo at indrette sig, så godt man kan....selv om der måske nok trænger til blive frisket lidt op ... og måske til lidt oprydning.

Firkant:

Hør, hvis De skal have frisket stedet op, så kan De måske bruge denne bøtte maling... jeg synes pludselig ikke jeg har noget at bruge den til...

Frøken:

Tusinde tak...

Firkant:

Og hvad er det...der ligger min hat..? Egentlig køn er den jo ikke. Gad vide hvorfor jeg har passet sådan på den i så mange år. Men hvad er så det jeg har på ?
(Han føler efter - alle følger spændt. Krise?)

Frøken:

Årh, det er såmænd bare min gamle skovhat...hvis De har lyst, ku' vi jo bytte..?

Stakitta:

Godt tænkt !

Firkant:

(tænker sig lidt om)

Ja, hvorfor ikke...Tak for tilbuddet. Den hat giver mig en god fornemmelse. Nå, jeg må også hellere hjem. Jeg syntes jeg havde travlt med et eller andet...jeg kan bare ikke rigtig huske med hvad.

Frøken:

Tak for besøget. Og kig endelig ud en anden gang...men husk så endelig at have tænkeh....skovhatten på!

Firkant:

Meget gerne... Jeg vil glæde mig. Farvel. Og tak for en dejlig dag.
Nej, sikke en masse søde børn... (ud)

Fugl:

(Er under det sidste vågnet op)

Mågeskrig og ulegylv! Stodderen gik med din tænkehat,
Flimmer...Sikken ulykke!

Frøken:

Jeg har haft den så længe. Jeg tror jeg har lært af den, hvad jeg
skulle lære. Hr. Firkant havde vist mere brug for den et stykke tid.

Stakitta:

Du klarede det fantastisk, Flimmer...

Frøken:

Tak. Men uden dit lille indfald - eller snarere "udfald" var det aldrig
gået...

Stakitta:

Visse-vasse...

Bøtte:

Nej, seniorita Stakitta...det var også det...jeg mener...altså... jeg
tænkte...psst, frøken Flimmer?!

(Hun bøjer sig. Bøtte hvisker noget)

Frøken:

Jeg tror, at det hr. Bøtte prøver at sige, seniorita Stakitta, er, at han
er meget imponeret over deres hurtige indsats - og vist også deres
smukke planker...og han føler trang til at dele sin indre glød med
dig. Altså sin maling. På den måde kommer din indre og ydre skønhed
til at passe sammen... Jamen hr. Bøtte - jeg synes De rødmer...
(Bøtte udstøder nogle mærkelige lyde)

Frøken:

Det har været en dejlig, men lidt anstrengende dag, så jeg tror jeg
trænger til en lille lur i min sigøjnervogn. ...Og måske vil seniorita
Stakitta og hr. Bøtte også gerne være lidt alene.
Men tak for besøget.

SLUT.